

Guanyaran, però no convenceran

Última

Vicent Ventura

M'agradaria veure per un forat obert sobre el temps impossible, on la història consisteix a imaginar allò que no ha estat, que passaria si el govern, convocat el referèndum tan imprudentment oferit, arribàs a perdre'l. ¿Com s'ho faria per mantenir-se a l'OTAN, malgrat tot? Perquè la credibilitat d'aquella campanya demanava una alternativa que no se'ns presentava en la proposta electoralista del PSOE, tan carregada de suspicàcies. És a dir, que el fet d'afirmar allò de l'«OTAN, de entrada, no» demanava explicar que és el que proposava de *salida*. L'astúcia evident consistia a donar a entendre que els socialistes, aleshores encara en l'oposició a una UCD declinant, arribats al govern satisfarien el neutralisme innocent de l'electorat. Per això, el referèndum promés al llarg de la campanya electoral pròpiament dita. Mai, però, ningú no va demanar, potser per considerar-ho tot inclòs en el mateix paquet, la liquidació del pacte bilateral amb els EUA, que, naturalment, havia de suposar la supressió de les bases. Però aquestes coses, ¿com podien fer-se sense declarar el neutralisme de l'Estat espanyol? Segur que era això el que —tan vagament i confusament com se «senten», més que es «pensen» les motivacions electorals— creien estar votant els partidaris del PSOE o, almenys, una immensa majoria.

En canvi, els responsables de pre-

parar la política exterior del govern, una vegada obtinguda la victòria, ja sabien que el neutralisme només era possible si s'enfrontaven tant als corrents majoritaris de la Internacional Socialista com als mateixos Estats Units d'Amèrica del Nord i, més immediatament, amb efectes sense dubte rapidíssims sobre la marxa de la «jove democràcia», amb els poders fàctics afectats, que no són, per cert, únicament, encara que se'ls inclou en primer lloc, aquells que tenen al seu càrrec la força més fàctica de totes: la de les armes.

M'avançaré a dir que no es tracta de renunciar al neutralisme perquè siga quasi impossible. Com tampoc no es tracta de renunciar a una societat menys irracional que aquesta en què vivim, on uns pocs es perpetuen en el poder —i la dominació— mentre que la majoria continua sotmesa, més o menys conscientment. També es veu negre el futur de l'alliberament de classe, que ara volen substituir els «revolucionaris» d'ahir amb l'exercici difós del «consens», és a dir, amb l'exercici d'aproximar les diferències que la societat de consum hauria reduït, segons aquestes tranquil·litzants suposicions; i no per

això s'ha de renunciar al fet que la llibertat siga possible des de l'únic nivell que la permet, el de la igualtat.

Tampoc no és fàcil la pau, però heus ací els moviments pacifistes, creixent i aconseguint guanyar posicions. Ni és fàcil la racionalitat de preveure el futur millorant el present, i heus ací l'ecologisme, aconseguint que hi haja una major preocupació pel medi ambient, pel consum que malbarata més del que aprofita, pel risc latent i efectiu de l'energia atòmica, etcètera.

Guanyarà el govern el referèndum transvestit que ara volen afirmatiu, malgrat no haver-se desmentit encara d'aquells orígens electoralistes on suggerien el no. Amb els vots de la dreta, les abstencions dels perplexos i el «canvi» en l'opinió dels qui encara esperen l'altre «canvi», tenen prou per alliberar-se del problema. Serà tan curiós com vulguen, però la veritat és que la dreta farà al PSOE el favor de guanyar-li el referèndum de l'OTAN, perquè, de vegades, la història gasta aquestes bromes. I els qui ens proposaven, això sí, amb moltes reserves, que l'OTAN no, es veuran lliures d'haver-se de negar a l'alternativa neutralista, única des de la qual, des del no-alineament, tindria sentit mantenir la negativa. Perquè una altra posició, ¿en què consistiria? ¿En el manteniment dels pactes amb els EUA per a continuar lligats a la «defensa d'Occident»? Amb els *Pershing II* inclosos, és clar. ¡Ai, el pragmatisme!

DES DE 1950
Restaurant
Casa

CUINA VALENCIANA
I DEL MERCAT

Diumenges, tancat

LA ABUELA

Carrer de la Reina, 17. Tel. 227 05 25. XÀTIVA